

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen):

Grunden til dette Forslags Fremkomst er den, at Skovridergaarden ligger ubekvemt for Distriktet, og nu er der ved Dødsfald indtraadt Embedsledighed, og Forpagtningstiden udløber ved 1. April, saaledes at det er lettere nu end under andre Forhold at faa en saadan Forandring gennemført. Lovforslaget, som nu foreligger vedtaget af Folketinget, gaar da ud paa, at naar en antagelig Pris kan opnaas for Skovridergaarden „Landlyst“, bemyndiges Landbrugsministeren til at afhænde den, og saa skal der til Gengæld ydes Skovrideren en Forhøjelse af Pengelønnen paa 500 Kr. samt 500 Kr. til Befordringsgodtgørelse og opføres en ny Skovridergaard paa et mere bekvemt Sted i Distriktet. De Vilkaar, under hvilke denne Transaktion finder Sted, er ikke saa gunstige, som det har været Tilfældet ved tidligere Lejligheder, men de kan ikke blive gunstigere, end de nu en Gang er. Der har foreligget Overslag for mig til højere Beløb vedrørende en ny Skovriderbolig; jeg har søgt at faa dem bragt ned, og det er lykkedes, men nu erklæres det, at længere kan man, under Hensyn til Priser, Arbejdsløn o. s. v., ikke komme ned. Lovforslaget er gaaet igennem Folketinget uden Udvalg. Tinget har altsaa ikke haft Betænkelighed ved at give det sin Tilslutning. Jeg haaber, at det høje Landsting kan slutte sig til Folketingets Stilling i saa Henseende, og anbefaler dermed Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme i det høje Ting.

Hage: Det foreliggende Lovforslag fortsætter den Praksis, som er blevet indført for en Del Aar siden, at Embedsjorden skilles fra Skovridergerningen. I al Almindelighed er disse Skovridergaarde af temmelig ringe Kvalitet. Det er jo et Stykke Jord, der er blevet tilovers inde i Skovdistriktet eller ved Skovdistriktet, og jeg tror, at man gennemgaaende kan sige, at det er daarlige Lodder, som hører til disse Skovridereboder. Naar dertil kommer, at Skovrideren har og bør have sin Tid fuldt optaget af sin egentlige Gerning, er det overordentlig rimeligt eller rettere naturnødvendigt, at han ikke kan faa det ud af Jorden, som en Mand, der kunde arbejde i den fra Morgen til Aften, kan faa ud af den. Følgen er den, at de fleste Skovridere har grumme lidt ud af deres Jord, og mange af dem er kommet i peku-

niære Vanskeligheder paa Grund af denne Jord. Enten forsømmer de deres Skovridergerning, eller de forsømmer deres Jord, fordi Pasning af begge Dele ikke kan forenes.

Den omtalte Praksis har altsaa, som nævnt, været indført i en Aarrække, og jeg tror i og for sig ikke, at man behøver at diskutere denne Sag videre; vi er vist alle sammen enige om den. Der bliver kun tilbage det Spørgsmaal ved hvert enkelt foreliggende Tilfælde, hvorledes Sagen stiller sig finansielt. Her vil jeg nu gøre opmærksom paa, at man naturligvis ikke kan opnaa slige Forbedringer, uden at man maa yde lidt for dem, og navnlig naar der skal bygges nye Skovridergaarde, maa det selvfølgelig koste noget. Som jeg ser paa Sagen finansielt, vil den stille sig saaledes efter Lovforslaget, at Skovrideren faar 500 Kr. i Befordringsgodtgørelse og 500 Kr. for Afsavn af Jord, altsaa 1,000 Kr. Fremdeles vil den nye Skovriderbolig koste 17,750 Kr., efter hvad den er taks-eret til. Den højtærede Minister indledede Sagen med at sige, at det var blevet noget dyrere, end han havde troet. Jeg vil derfor sige, at selvfølgelig er alt Byggeri blevet dyrere i de senere Aar, og derfor kan man heller ikke vente andet, end at naar man bygger en Skovridergaard eller en hvilken som helst anden Bygning, bliver det dyrere end for nogle Aar siden; det kan ikke undgaas. Men lad os sige, at Bygningen koster mellem 17,000 og 18,000 Kr., saa repræsenterer det en Rentesum af 6—700 Kr., og naar man dertil lægger den forøgede Godtgørelse af 1,000 Kr. til Skovrideren, bliver det altsaa et Merbeløb paa ca. 1,700 Kr. Som Ækvivalent for denne Forøgelse har man saa den gamle Skovridergaard med dens Areal, der, saa vidt jeg husker, udgør 11,6 ha. Det kommer da ganske an paa, hvad denne Ejendom er værd. Jorden er nu ikke overdevent meget værd, man tør derfor ikke regne med de højeste Priser paa Jord. Saa er der en god Bygning, og den højtærede Landbrugsminister har udtalt i det andet Ting, at den laa saa kønt, at der var Udsigt til, at den kunde sælges til en større Pris end almindeligt paa Grund af den smukke Beliggenhed. Det er muligt. Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister ikke bliver skuffet i saa Henseende, og jeg vil heller ikke nedsætte Ejendommen. Men jeg synes nu egentlig ikke, at den egner sig særlig til Lystejendom; den ligger lidt for afsides fra Stationen. Men, som sagt, kønt ligger den,